

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 11: Epinal - Toul

Zondagmorgen 27 juli gingen we 's ochtends eerst naar de supermarkt Intermarché voor een broodje, omdat de bakker wel erg ver weg was. 's Middags bezochten we de oude binnenstad met veel historische gebouwen. Ook de wandeling langs de onbevaarbare Moezel was bijzonder. Op de bruggen veel plantenbakken, vlaggen van alle Europese landen, en fontein die in de rivier spotten. Later deze middag nog lekker achter op de boot gezeten in het zonnetje.

Na het watertanken voeren we op maandagochtend weer terug naar de splitsing van het Vogezenkanaal en de Moezel en vervolgden onze reis in noordwaartse richting. We hadden eerst nog zonnig weer, maar later op de dag betrok de lucht en werd het behoorlijk donker. We hadden inmiddels 10 sluizen en 15 km afgelegd en het leek ons beter om een stopplaats op te zoeken. Bij het plaatsje Nomexy was een kade met picknickbanken en bolders, dus we legden daar maar aan. Niet veel later barstte er een hevige regenbui los. Omdat we al een paar dagen last hadden van lekkage van de drinkwaterpomp, leek het ons een goed idee om daar eens naar te kijken. Er bleken twee van de drie kleppen stuk te zijn. Omdat we nog een pomp van de Octavus mee hadden, hebben we de defecte kleppen vervangen met andere kleppen.

Dinsdagmorgen 29 juli weer verder naar de plaats Charmes, waar meer winkels zijn. Op deze plaats bleken buiten boten erg veel campers te staan. De toegangsweg tot het terrein was afgesloten met een slagboom, die pas open ging na betaling van €7,-. Voor de boten was er ook een mogelijkheid om hetzelfde tarief te betalen. Een mooi systeem en voor dat bedrag had je water en stroom. Later op de dag kwam er iemand langs om te controleren of je betaald had. Vlak bij de kade was een Lidl supermarkt, zodat boodschappen ook geen probleem waren. Helaas begon het later op de dag weer te regenen. De plaats was erg gewild bij campers en 's avonds stonden er zeker wel veertig.

Later bleek de waterpomp toch weer te lekken, dus we haalden de boel nog maar eens uit elkaar. Bij één van de kleppen, bleek nog een stukje van de oude klep te zitten, dus dat maar verwijderd. Na montage en controle bleek er niets meer te lekken, dus wij blij!

Woensdagmorgen eerst nog wat regen, maar tegen de middag was het weer droog en het zonnetje kwam er door. We voeren door een mooie omgeving met veel bossen. De sluizen passeerden we vlot en tegen 15.00 uur kwamen we bij de plaats Richardménil, na 15 sluizen en 29 km. Hier was een mooie kade, niet ver van het dorp. Er lagen maar twee boten, dus plek genoeg. Later op de middag bleek onze drinkwaterpomp toch weer te lekken, waar we behoorlijk van baalden. Er moest maar een nieuwe komen, zo besloten we. Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Na bestudering van de waterkaart, leek het ons het beste om de volgende ochtend maar op de fiets naar Nancy te rijden. Via een mooie tocht langs het kanaal, kwamen we na 15 km fietsen bij de haven van Nancy aan. De havenmeester wist ons te vertellen dat er in Nancy geen watersportwinkel was. Wel had hij een adres en telefoonnummer van een monteur in Toul, die ons waarschijnlijk wel kon helpen. We maakten van de nood een deugd en verkenden Nancy, nu we er toch waren. Een erg mooie stad met een prachtig plein Stanislas, een vierkant plein met op elke hoek een prachtig verguld hekwerk, ontworpen door Jean Lamour. Verder veel oude gebouwen, zover ze in de tweede wereldoorlog overleefd zijn.

Na koffie gedronken en een broodje gegeten te hebben weer terug naar de boot, weer 15 km terug. We waren om 14.30 uur weer terug bij de boot en besloten om toch maar weer verder te varen, omdat het te warm was om stil te blijven liggen. Via 2 sluizen kwamen we bij de sluis van Neuves Maisons aan, waar we onze afstandsbediening weer moesten inleveren. Na alle kleine sluisjes van de laatste maanden, kwamen we nu weer in een grote sluis van 185 bij 12 meter. Vanaf hier kom je ook weer beroepsvaart tegen. Nog 7 km verder kwamen we bij het plaatsje Maron aan, waar een passantenponton was. Vlak bij een warme bakker, dus dat was weer prima voor elkaar. Het zonnetje scheen uitbundig, dus het werd weer een prachtige avond. Vlak vóór het ponton stroomde de Moezel in het vaarwater en vanaf hier voeren we op de bevaarbare Moezel, nog 400 km naar Koblenz stroomafwaarts.

Vrijdagochtend 1 augustus gingen we met mooi weer verder richting Toul. Vanaf nu hadden we de sluizen weer wat verder uit elkaar. Tot Koblenz nog maar 28 te gaan. Bij Toul aan gekomen legden we de boot, na een sluis, eerst aan bij het bedrijfje van Duncan Flack, waar de monteur een Engelsman bleek te zijn. Die was eerst afwezig, maar zou om 14.00 uur terug, zo hoorden we. En inderdaad kwam hij om deze tijd naar onze boot. Hij had geen waterpomp meer op voorraad, maar kon deze na bestelling de volgende morgen wel leveren in de jachthaven. Aldus spraken we af en we voeren door naar de haven van Toul, slechts 1 km verderop. Die lag al flink vol, want deze haven blijkt erg populair. Maar we vonden nog een plaatsje en we meerden, in afwachting van de nieuwe pomp, af.